

Кол жазмалар фондусу

Инв. №

78

Кыргыз Республикасынын Улуттук илимдер академиясына
Гуманитардык жана экономикалык илимдер бөлүмү

احمد سید ولہندہ دین اوان مہنیت تو اماں جن جن

این کتاب مستطاب دیوان میرزا عبدالعزیز

صاحب ملا ریحونہ
بیاد شریف ۱۸۸۵

کتاب

بیر

در بلین نامشکند و چاچانہ ایلین

بزیور طبع ار استہ و پیر استہ

Дозволено цензур. С.-Петербург. 8 Апр. 1900 г.
Типо-Лит. В. М. Ильина въ Ташкентѣ.

بسم الله الرحمن الرحيم

باوج کبریا که پهلوی است لایب
 او بکامجت نامشفر بر بنیاد
 بیاد محمد زاریش خیر است
 میقم دست الفت با خوانان
 بر غم مشک بود ز انوب در استن
 خوشبازم وفا که خجالت اطهار بود
 زطرز مشرب عشاق سیر بنواکن
 ز بیفرض میر میجو سده که سواد
 بکنعانه کبر نزار دیوسف مطلب

سوز گرا اینجاست هم مکن کلاه
 چونم همسر استکسبا لکنکاه
 تیس تا کجا با چید با سده تنکاه
 هم مرآورد چشم تو مفرکان کلاه
 سرور حقیقی در دیدم بجه پنا
 سرور در پستک اردو فغانیه پنا
 شکست زنگ آینه نزار دیزر کاه
 همه گریست سرور فزوت می که ساه
 مگر در خفا سرور فزوت کاه

خیال جلوه زار هم علم دارد

ز نقیض سر باید بیدرگاه کاه بخا

هر از کم طفر طاق نسبت هم ازاد

بسنگ آید مگر این خام کوه عدرا بخا

زین گیم فینغ هر سید عابدل

در انوار منزل نیز مرافقه کلاه بخا

گر این وقت هر کجاست بنویسان

فیضها میجو سده خاک غبار پنجه

در کائنات برکت سحر هر جایم

محو گردید نه علاج اضطراب دل نازد

از سه مات شطالاس با حیرتیم

دور جا فرزند خیم چون کل نصیب با

سخت پسر از ما در پنجهز علاج شطال

مطرب سار نظامی دار شوکت

هسترمو هم غیر از نظر اشیا اند

تا سخن گریه با مسیحی عویان

صبح مرز کوه خورشید در امان

چینج با یکدم پست از دشمنان

نه تخیر سر بر کیمج سده طوفان

زخمها و اما ند خستیم در میدان

فکرت اگر دانه شتر میو دوران

یمن یعقوب ایست در کنگان

سنگه سپوسد جهان از نامه بریان

رفتن با که پهلار کرد در امان

چشم تار هم ز نیم اسکی بخون غلطیده

بسمال ایجاد است بدل خنجر شکان

چشم بکده بضم س ا ب ا با غارتها
 سواد نامه ام کم فیک وضع صفای
 بدوق کجه گذر از طواف کله بنج
 هجوم داغ سوخت که ایجا ستر
 سنگ رگ هر قسم عالمی اود
 بحاک خشم حل امن گرد اود

بحیر انامه برداشتم کم عمارتها
 غبار مغز الفت نباشد از عمارتها
 زهر سر جاسوید آب سرد اود
 عوق ریز است هر جا بسج عمارتها
 خم اود اود روز ناز تولد بال اسارها
 مشو عوز زاهدان طوفان از اطبارها

ز کسب خلق بپهل تا قلعه در جنت اود
 چه لازم در مردوخ نشتن از رتتها

زهی نظاره لا از جلوه حسن تو زیور
 سه سود انرا غم صتا کی باشد
 زبان جانم نغمه ساز که شد یاب
 حوادث عین بجه آزاده مشرب
 اگر طالع بکام شست بین این بگر
 کن و عقده هر گله خمه به کل
 مجوهدل علاج سر نوشت از گردی

رگ برگ هر گله عکس تو در آینه جوهرها
 چه بسو غنچه لب بویت طوفان سرود
 هر خط پرواز اود در خصله از بارها
 صریح بجه در کسب عمارتها
 ز کله زهره در زیر کین دارم ختمها
 هر کنکای بجه سوز گره از انارها
 بجمع بانقار است هر گز خطا غنا